

BRAND DEEST

Herstel van het monumentale pand

Eind 2016 verwoestte een brand het huis van Kenne Grégoire en zijn vrouw Kersti in Deest. Ruim drie jaar duurde de verbouwing van het monumentale pand.

Irma van Teunenbroek

Deest

Grégoire zit in zijn atelier. De kunstschilder werkt aan een schilderij dat hij twee jaar geleden maakte in de pastorie waar hij tijdelijk met zijn gezin woonde. Nu het nog niet is verkocht, wil hij er 'toch weer even aan prutsen'. Het landschapstafereel krijgt aan de onderzijde wat struikgewas om een verbinding te maken met de bomen aan de bovenzijde.

De schildersezal is opgesteld voor de hoge glazen deuren in de achtergevel. Het zonlicht valt rijkelijk binnen. Op de grond een groot boeket in een vaas, enkele bloemen liggen ernaast. Ook dat wordt een doek.

Hoe is het om weer in uw nieuwe oude atelier te werken?

„Het is heerlijk! Alsof ik nooit ben weggeweest. We hebben een tijd heel fijn in de pastorie gewoond, maar mijn atelier daar was klein. Ik kon mijn kont niet keren en moest iedere dag alles opruimen. Ik ben drie jaar lang intensief bezig geweest om de bouw te begeleiden. Alleen wij weten hoe het huis er precies uitzag. De aannemer deed de ruwbouw, de afbouw hebben we allemaal zelf gedaan, een enorme klus. Daardoor heeft het schilderen vier maanden plat gelegen. Sinds een maand ben ik weer volop bezig.”

Is de herbouw van uw monumentale huis meteen na de brand gestart?

„Ja, in principe wel. Een heel ander huis neerzetten kon niet, want een deel van de muren stond nog overeind. Dan moet je een monument herbouwen. Eerst moet je door allerlei commissies. Het is een moeilijkere weg met een monument dan wanneer je een gewoon huis hebt. Het is een complex gebouw en je kunt alles keurig op een bouwtekening hebben staan, maar in de praktijk blijken dingen toch anders te liggen. Er stond bijvoorbeeld een klein vierkantje op de tekening dat we over het hoofd hebben gezien. Dat bleek een enorme paal in de keukens te zijn. We kregen de tip om er een tafel omheen te bouwen. We hebben hem weg laten halen.”

Is het huis helemaal zoals het was?

„Grotendeels wel. Het atelier

had aan de straatkant alleen een paar kleine raampjes, daar hebben we openslaande deuren in laten zetten. En we kregen het advies om het zo in te delen dat er twee huizen van gemaakt kunnen worden. Als we het in de toekomst willen verkopen, wil namelijk niemand zo'n enorm huis. Dus dat hebben we laten doen. Waar ik vroeger de zaagzolder had, komen slaapkamers en we hebben twee trappen en twee keukens. De balken die door het hele huis lopen, zijn nu weer mooi vierkant, die waren voor de brand afgekloven.”

Drie jaar werk, maar vanwege corona is een feestje niet mogelijk...

„Nee, daar heb ik wel de pest

▲ Kenne Grégoire voor zijn opgeknapte huis. „We kregen het advies het zo in te delen dat er twee huizen van gemaakt kunnen worden.” FOTO EVELINE VAN ELK

“ Het idee is om per keer een enkele bezoeker of stel binnen te laten

— Kenne Grégoire

over in, maar we hebben een alternatief plannetje bedacht. Ik zou tegelijkertijd een tentoonstelling houden van mijn werk. Dat laat ik doorgaan, natuurlijk wel aangepast. Er is genoeg ruimte om de anderhalve meter afstand te houden. Het idee is om per keer een enkele bezoeker of stel binnen te laten. Er moeten geen mensen door elkaar heen gaan lopen. Ze krijgen dan een slot van een uur, net als sommige musea dat al doen. Het is wel veel killer, bezoekers kunnen niet samen in gesprek gaan over het werk. Dat is jammer. Aan de andere kant krijgen ze wel veel meer persoonlijke aandacht. We denken erover om dan in september iets te doen met de Open Monumentendag. Het is een gele-

genheid voor mensen om hier een kijkje te nemen.”

Hoe gaat de expositie eruit zien?

„Ik heb in het atelier, de hal en de huiskamer zo'n 50 schilderijen opgehangen, van onder andere de uiterwaarden, stilleven, boeketten en twee werken van de ruïne van het huis. Ruïnes grijpen terug op hoe het is geweest, de historie en het drama zijn geweldig. Er komen ook twee oudere werken van Franse taferelen. Een met het uitzicht vanuit Musée Picasso en een van het Maison Monet in Giverny, dat is een prachtige plek. Ik laat ook een handjevol beeldhouwwerken zien, dat de brand heeft overleefd. Normaal nemen we drie

weekenden voor een tentoonstelling. Nu gaan we drie maanden open en maken we een agenda. Bezoekers kunnen telefonisch een afspraak maken, of via mijn site.”

Hoe beleeft u deze coronatijd verder?

„Er is voor mij niet veel veranderd. Ik ben eigenlijk altijd in quarantaine. Het productieproces is hetzelfde, het verkoopproces niet. Het was voor de crisis makkelijker om klanten uit te nodigen natuurlijk. Tegenwoordig maak ik ook veel portretten. De mensen die zich laten vastleggen voor het nageslacht, zijn vaak oud of er is ziekte in het spel. Normaal komen ze even een kijkje nemen als ik ermee bezig ben, dat gaat nu niet.”